Thu C□m

Sông Lô Lê Nam Sơn

Có lẽ mùa thu là mùa mà những ai s□ng nhi□u với tâm h□n đ□u yêu thích, cái ti□t khí tho□i mái, dịu dàng d□ đ□m say lòng người. Không gian man mát, thời gian đôi lúc th□n thờ nhưng cũng l□m khi vội vã…, nó như một thi□u nữ xuân thì, đa tình và lãng mạn.

Em có một tình yêu
M□ng manh như cánh lá
Em có một tình yêu
Như sóng ng□m bi□n c□

(Nguy□n Thị Kim)

Mùa thu thay đ□i qua từng cánh lá, c□m nhận thi nhân đ□i với mùa thu như c□m nhận một cái gì mơ h□ như gió tho□ng, nó m□ng manh, nó nhẹ nhàng, nó tha thi□t một n□i ni□m ch□ng th□ gọi tên.
Phong phú v□ mặt tâm h□n thì ph□i nói rằng mùa thu là mùa r□t đẹp, thật đẹp nhưng không ai có th□ níu giữ nó trong tay dù ch□ là một kho□nh kh□c.

Thi sĩ Đinh Hùng đã c□m nhận v□ thu như sau,

“Hôm nay, tôi lại đi trên con đường v□ng này, nghe từng chi□c lá rơi trên bờ c□, những cây li□u xanh đứng bu□n như những nàng Cung nữ thời xưa, và trong vườn nhà ai th□p thoáng bóng hoa phù dung bu□i sáng n□ sớm như một linh h□n son tr□? N□ng □ đây v□n là n□ng ngày xưa và linh h□n tôi v□n là linh h□n tôi năm trước. Đường v□ hiu h□t, tôi đem lòng gặp mùa thu thương nhớ cũ, và nay lại th□y th□y thu v□ cho nước h□ xanh. Chân ai đi xa v□ng đường xa, hay đó ch□ là gió tho□ng mong manh và gió nào vương v□n h□n tôi, hay đó ch□ là dư âm ngày xưa cũ”
Cùng xúc c□m với thu, mới đây, nhà thơ Sa Huỳnh đã mơ mộng sáng tác bài thơ **“EM V□ MÙA THU”** xin chép ra đây đ□ các bạn

yêu thơ cùng thưng thức.

Em vê đây, hn say tình Thu muộn
Đường Cô Ngư, sương rụng tím Hồ Tây
Tan theo nước sóng đời chao, khói cuộn
Tiếng chuông ngân lay nhẹ dáng Thu gầy

Áo em xinh như màu hoa thuỷ đó
Thả ven hồ tao khách gửi câu thơ
Chở trên sóng tình Thu trôi dạt gió
Xuôi về đâu mưa nắng đợi quanh bờ

Bên hàng cây tháng ngày xanh kỷ niệm
Ghế đá còn thương nhớ vị môi thơm
Bước em đi xạc xào Thu lá tím
Từng chiếc rơi trên sóng nước dải hờn

Em về đây, mùa Thu quên mong nắng
Cây bên hồ quên đợi tiếng chim ca
Mơ gặp nhau, em vén màn sương trắng
Tìm tay nhau, em với ánh trăng ngà…

“Tức cảnh sinh tình” trước tuyệt tác của thi hữu **Sa Huỳnh** tôi xin đáp lại bài thơ “EM VỀ MÙA THU” của tác giả.

Em về đó, hn say thu tình muộn
Riêng đây khắp nẻo lạnh giăng đầy
Đường Cô Ngư, sương rụng tím Hồ Tây
Anh chờ có nơi này buồn sương tuyệt

Áo em xinh như màu hoa thuỷ trước
Khách tình si để lại mấy vần thơ
Mùa đây thu chín đỏn mịt mờ
Bước lữ khách biệt về đâu thu hỡi

Em về đó, bên hồ cây quên đợi
Mùa thu quên mong nắng, tiếng chim ca
Anh đây lạnh cả ánh trăng ngà
Hn đơn lẻ cuối trời thu tê tái

Em v□ đó cùng mùa thu vung vãi
Lá đ□ bàng, mái ngói c□ thâm nâu
Đ□ lại đây với c□ kh□i u s□u
Với ti□c nu□i… mùa thu đà thoi thóp